

ת"פ 1290/01 - מדינת ישראל נגד דניאל בן דוד

בית משפט השלום בראשון לציון

ת"פ 18-01-1290 מדינת ישראל נ' בן דוד ואח'
תיק חיזוני: 8277/2017

בפני כבוד השופט, סגן נשיאת הארץ נורי אלן
המבקשת מדינת ישראל
נגד דניאל בן דוד
המשיב באמצעות ב"כ עו"ד רענן עמוסי

החלטה

1. לפני בקשה הממונה על עבודות השירות להורות על הפסקה שיפוטית של עבודות השירות מכוח סעיף 51(א2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין). בנוסף הוגשה בקשה על ידי שירות המבחן להורות על הפקעת צו מבחן בתיק.

רקע והליכים קודמים

2. בהכרעת דין מיום 06.03.19, הורשע הנאשם על פי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבודות כתוב האישום המתוקן בתיק ת"פ 1290-01-18 בביצוע עבירות פציעה בנסיבות חמירות לפי סעיף 334 בנסיבות סעיף 335(א)(1)-(2) לחוק העונשין, תשל"ז-1977.

3. בהכרעת דין משלימה מיום 02.03.21, הורשע הנאשם על פי הודהתו בכתב אישום נוסף בתיק ת"פ 18-11-36660 בביצוע עבירות תקיפה סתם לפי סעיף 379 לחוק העונשין ובعبارة אiomim לפי סעיף 192 לחוק העונשין.

4. בגזר הדין מיום 16.03.21 (כבוד השופט עמית מכליס), הוטלו על הנאשם 9 חודשים מאסר שירותו בדרכ של עבודות שירות לצד עונשים נלווים לרבות צו פיקוח. הנאשם החל לרצות את עונשו ביום 02.05.21. הנאשם הזהר כי היה ולא עומד בתנאי ההשמה /או בתנאי צו המבחן יכול ויוביל הדבר להפסקת עבודות השירות וRICTSI יתרת המאסר לאחר סורג ובריח. בגזר הדין קבע כבוד השופט מכליס בין השאר:

"**אודה שהתלבתי עד מאי לאכבד את הסדר הטיעון שהוצע, שאינו חף מקשישים. תחילת יש לציין שהרף התיכון של מתחם הענישה לו עטרה המאשימה בקשר לחלקו של הנאשם בתיק העיקרי נוטה לקולא. מעבר לאמור, ועל אף הרף, הנמור, בבקשת המאשימה לגזור על הנאשם עונש החורג בחודש אחד מרצפת**

עמוד 1

המתחם לו עטרה. נקודה נוספת מצאתי כביעייתה היא סיום הליך בעונש של עבודות שירות, להבדיל ממשר בפועל, זאת נוכח העובדה שלאחר צירוף התקיק הנוסף לא ניתן לומר שמדובר במעידה חד פעמי או בשימוש בסיכון בפעם הראשונה, גם אם השימוש שנעשה בסיכון "רק" לצורך המחת האiom".

5. ביום 20.10.21 נערכה "שיחת בירור" למשיב וזאת בגין היעדרות והתייצבויות בלתי רציפה לריצוי העונש. בתאריך 21.11.21 נפצע המשיב במהלך עבודות השירות. ועדת רפואייה שהתקיימה בעניינו קבעה כי כשיר להמשך ריצוי העונש בעבודות שירות. ר' בעניין זה מסמכים שהוגשו ביום 26.07.22.

6. חרף החלטת הוועדה הרפואית בין התאריכים 21.11.21-08.05.21 לא התקיב המשיב להמשך ביצוע עבודות השירות ומשכך הזמן לשימוש בפני הממונה על עבודות השירות וזאת לצורך בחינת האפשרות להפסקה מנהלית של עבודות השירות. ר' בעניין זה מסמכים שהוגשו ביום 19.05.22.

7. ביום 12.12.21 הוגש כתוב אישום נוסף, בת"פ 21-12-21 23613 (להלן: כתוב האישום הנוסף), בגין ביצוע העבירות הבאות: איומים לפי סעיף 192 לחוק העונשין, חבלה ממיזד ברכב לפי סעיף 341ה לחוק העונשין ותקיפת בן זוג לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין. עבירות אלו בוצעו לכארה במהלך ריצוי עבודות השירות (בעניין זה ר' החלטות הממונה והבקשה שהוגשה לבית משפט בתגובה המדינה).

8. במסגרת הליך המ"ת בכתב האישום הנוסף הוסכם כי קיימות ראיות לכארה לביצוע העבירות ומשכך קבעה כבוד השופט וקסלר תנאים מגבלים בדמות מעצר בית בפיקוח.

9. ביום 22.02.22 הועברה בקשה מטעם השירות המבחן לדין בתחילת צו המבחן וזאת אי עמידת המשיב בתנאי צו הפיקוח בשל התנאים המגבילים שהוטלו עליו.

10. ביום 08.05.22 הוגשה הودעת הבירה מטעם הממונה על עבודות השירות לפיה החליט להפסיק את הליך השימוש המנהלי ולפנות בבקשת לשינוי גזר הדין נוכח כתב האישום הנוסף נגד המשיב ועל בסיס אי התקיבות המשיב להמשך ריצוי עונשו בעבודות שירות.

11. ביום 13.07.22 קיימי דיון במעמד הצדדים. ב"כ המשיב הדגיש בטיעונו כי במהלך עבודות השירות נפצע המשיב עקב תאונה בעבודה ולטעמו זו הסיבה לאירועה בתנאי צו המבחן והימנעותו מביצוע עבודות השירות. ב"כ המבקשת הדגישה כי המשיב לא עמד בתנאי צו המבחן ולא ביצע את עבודות השירות במהלך וגדו כתב אישום נוסף במהלך ביצוע עבודות השירות. הוריתי כי הצדדים יוסיפו ויעלו טיעוניהם בנושא על הכתב.

טענות הצדדים

12. המבקשת בתגובהה עטרה להפסקת ביצוע עבודות השירות וRICTSI יתרת העונש בمعצר מאחוריו סORG ובריה. נטען כי מעיון בתיקים קודמים בעניינו של המשיב עולה כי קיימים מאסרים מותנים ברו הפעלה וכי הבקשה מקורה בעבירות נוספתutton ביצע המשיב במשך תקופה התנאי ובמהלך ריצוי עבודות השירות. עוד הוסיפה המבקשת, כי לא זו בלבד שהוגש כתב אישום נוסף מודיעוח שירות המבחן עולה כי המשיב ממליא מפר את תנאי צו המבחן וכי בכך על מנת להורות על הפסקת עבודות השירות. אשר לחישוב יתרת העונש, נטען כי אין להביא בחשבון את ימי

המחלה וזאת בשל בקשה המשיב בתיק הנוסף בהילci המעוצר להתיר לו ליצאת ולעבד, בקשה המלמדת כשלעצמה, כי לא הייתה מניעה בריאותית להמשך התיציבותו של המשיב לריצוי עבודות השירות.

13. ב"כ המשיב עוטר להימנע מהפקעת צו המבחן ומתן הzdמנות נוספת להשלהמ ביצוע יתרת עבודות השירות. לטענת ב"כ המשיב הסיבה להיעדריות היא פצעתו של המשיב בתאונת עבודה שאירעה במהלך ריצוי העונש במהלך: "התבקש המשיב לטפס על עמוד חשמל וכתוכאה מכך התחשמל, עף לאחרור שני מטרים, נחבל בראשו, בבית החזה, בבטן ובגפיים ופונה למישן בבית החולמים. מיד עם הגיעו לבית החולמים, הוכנס לחדר הלם"; "מדובר באדם, שבדרך נס חייו לא קופחו ובעקבות התאונה הקשה אותה עבר, מצבו הפיזי והנפשי התדרדרו" לטענת ב"כ המשיב יתכן וסדרת האירועים המיוחסים בכתב האישום הנוסף (שהחלתם מיד לאחר התאונה בתאריך 21.11.21) קשורים קשר ישיר להיעדריות במצבו הבריאותי-הגופני והנפשי וכי אין מדובר בנסיבות המונעים את המשך ריצוי עבודות השירות מאחר ואלו במידה חריפה נמור.

14. עוד טועון ב"כ המשיב לשינוי בהגשת הבקשה אשר יש בו לפגוע בזכויות המשיב. לטענת ב"כ המשיב לא הוצגו מסמכים רפואיים התומכים בעמדת המבוקשת ואף לא צורפה החלטת הוועדה הרפואית ומכאן יש לקבוע כי חלה פגעה בזכות העיון ובזכות הטיעון. לטענת ב"כ המשיב ניתנה לו "הבטחה שלטונית" כי תהיה לו האפשרות להמשיך בעבודות השירות לאחר שיחלים. אקדמי ואומר, טענה זו לא הוכחה ולא הוצגו אינדייקציות לתמיכה בה.

15. אשר ליתרת הימים שנוטרו לריצוי העונש טוען המשיב, כי ימי ההיעדרות מעבודות השירות צריך שיבאו במנין הימים וזאת בשל העובדה כי ההיעדרות מקורה בתאונת עבודה שאירעה במסגרת השירות ובמקום השירות וזאת כלשונו של סעיף 15 לחוק העונשין.

דין והכרעה

16. סמכות להפקעת צו מבחן קבועה בסעיף 25 לפקודה ומורה כי: "**לפי בקשה הנבחן או קצין המבחן המפקח עליו רשאי בית המשפט שנותן את צו המבחן להפיקו; הגיש את הבקשה קצין המבחן, רשאי בית המשפט לדון בה מבלי להזמין את הנבחן.**".

17. הוראות החוקיה הרלוונטיות לעניינו מפורחות בסעיפים 16 ו-20 לפקודת המבחן הדנות בשני מצבים. סעיף 16 לפקודת המבחן על מקרה בו הנבחן הורשע **בעבירה נוספת נספפת בתקופת המבחן**, סעיף 20 דן במקרה בו הנבחן **לא מילא אחר הוראה מהוראות הצו**. שני המקרים קובעת הפקודה מספר סעדים ועונשים שבית המשפט מוסמך להטיל. סעיפים 16 ו-20 לפקודה מקיימים ביניהם מדרג של חומרה. סעיף 16 נושא חומרה יתרה מאחר והוא דן במקרה בו המשיב ביצע תוך תקופת המבחן עבירה נוספת ובכך למעשה מעשה מעלה באמון בית המשפט וגילה דעתו כי פניו אינם לשיקום ומשכך אינו ראוי עוד להקללה עונשית מסווג זה.

18. בהתאם לסעיף 20(4) לפקודה מוסמך בית המשפט להטיל עונש נוסף על העבירה המקורית במקום צו המבחן **"בתיחסב בכל עונש אחר שהוטל עליו על העבירה המקורית"**. בנוסף לכך, על בית המשפט בבאו להטיל עונש חלופי לשקל מספר שיקולים ובכללם: התקופה שחלפה מיום העמדתו של הנדון ב迈向ן, הדרך שבה עמד ב迈向ן ובנסיבות אי מילוי הוראות צו המבחן.

19. בע"פ 20/7692 נתשא נ' מדינת ישראל (10.1.2021) קבע בית המשפט: "כל שימוש הזמן שהלך מיום מתן גזר הדין ועד ליום ביצוע המעשים החדשניים המוחסם לעובד השירות - קצר יותר, וככל שהומרתם - גדולה יותר, אך תיטה הCPF לריצוי עונש המאסר מאחריו סורג ובריח, ולא בדרך של עבודות שירות" (פסקה 9). עוד נקבע כי עבודות השירות נתפסות כ-"זכות המוענקת לנאשם, בבחינת פריבילגיה, כאשר ניתנת לו אפשרות לרצות את עונשו בתנאים מקלים, תוך מתן בכורה, בעיקר, לשיקולי שיקום" וכי היא "ניתנת בגין הדין, במבט שיקומי, צופה פניו עתיד" (פסקה 10). עוד נקבע כי: "הגשת כתב אישום נגד עובד השירות, עשויה, בכפוף לניטבות, להצביע על כך שטעמי השיקום שעמדו בנסיבות העונש שנגזר עליו מלכתחילה - איבדו ממשקלם".

20. בע"פ 508/08 סטרוב נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 5.11.2008),ណון מקרה בו עובד שירות שהוטל עליו צו מבנן עצר בעבירה אחרת עד תום ההליכים בעניינו. התביעה בבקשתו מבית המשפט להפעיל את סמכותו לפי סעיף 20(4) לפקוודה. ונקבע כי: "על פניה מתקימת כאן הוראת סעיף 20(4) לפקוודה המבחן, שהרי המערער לא התייצב לקיום צו המבחן, משנעצרא בתיק החדש. מעצרו עד תום ההליכים בעבירה שבית המשפט המחויזי קבע קיומ ראיות לכואורה לגבייה בהליך המעצר, בוודאי במקרים פירושו לכואורה אי קיומ צו המבחן; זאת - גם אם באופן "טכני" לא בוצע הצו שלא מרצונו של המערער אלא כיוון שנעוצר" [ההדגשה אינה במקור].

21. לטענת המשיב " הפרת הוראות צו המבחן והפסקת ריצוי עונש עבודות השירות הם כתוצאה מתאונת עבודה שאירעה במהלך ריצוי עבודות השירות ומתעם זה אין מדובר בהפרה מכוונת אלא במצב דברים שאיננו בשליטתו. לא מצאתי לקבל טענה ואנמק:

א. ביום 21.12.07 נבדק מצבו הבריאותי של המשיב ונמצא כי לא קיימת מניעה להמשך ריצוי עבודות השירות. לאחר החלטה זו התקבלה בקשה במסגרת הליכי המעצר בתיק הנוסף להקללה בתנאים מגבלים לצורך יציאה לעבודה בחו"ל קליפסו. מכאן שלכאורה לא הייתה מניעה להמשך ריצוי עבודות השירות.

ב. על מצבו הבריאותי של המשיב ניתן ללמידה מהתעודות הרפואיות שצורפו על ידו בהם נטען באזוני הוצאות הרפואי את אשר אירע: "תלונות- ב-**21.11.21** במהלך **עבודות השירות התחסמל ממתג. בבדיקות שכובעו במיון ללא נמצא חריג.**".

ג. אירע התאונה אף נלמד ממכתב מטעם ממונה עבודות השירות שם נכתב: "למרשות אירעה תאונת עבודה במקום העבודה בתאריך **21.11.21** זאת לאחר שבעת עבודה צביעה, נגע כל הנראת מחוט חשמל חסוף".

ד. העבירה הנוספת המיחסת לבקשתו בבקשת כתוב האישום הנוסף אשר התרחשה לכואורה בתוך "תקופת המחלה". יציין בהקשר זה כי העבירה המיחסת נעבירה יום אחד בלבד לאחר "תאונת העבודה". ודוק, המשיב נגע כך נראה וכפי הנטען בתאונת עבודה ושזה בחופשה ממושכת אך עדיה רפואית מטעם שב"ס התרשמה כי יכול וכשיר הוא לשוב לבצע עבודות שירות.

22. המבקש מלון על החלטת הממונה להפסיק את ההליכ המנהלי ופנייתו המקבילה למסלול השיפוט, דבר

המלמד לטענתו על כשל בתנהלו של הממונה וזאת בין היתר בשים לב לעובדה כי טרם התרברו פרטי האישומים המיוחסים במסגרת התקן החדש. ב- ע"פ 508/08 **איון סטרוב נ' מדינת ישראל**, קבע בית המשפט העליון כי "תכנו מזכבים בהם בית המשפט יראה בתנהגות נבחן איזו צוות להוראות המבחן גם כאשר אשמתו טרם התרברה ואף במצב בו טרם הוועם לדין".

23. עוד טוען המבוקש כי עיתוי הגשת הבקשה מלמד על שיקול דעת מוטעה. בהחלטה בעניין זה נקבע כי: "דומה כי העיתוי להכרעה באשר להפעלה הוא שיקול נפרד, התלויה אף הוא בנסיבות, והוא רלבנטי לשיקול הדעת המהותי באשר להטלת עונש נוסף לפי סעיף 20(4) ובאשר למידתו. לעניין העיתוי, לא הרי מקרה שבו הנוגע בדבר משוחרר ואין מקום כי "יינה מאני עולמות", למקרה כמו בעניינו, מקום שהנוגע בדבר עזר ויש אפשרות, לפי שעה, להמתין עד שישתיים תיקו החדש; והרי שיקול הדעת באשר לבקשת בעניין עונש נוסף נוסף לפי סעיף 20(4) הכרוך, על פי לשון הסעיף, מכלול האירועים הקשורים בהפרה (ראו גם דברי ההסבר להצעה לתיקון הפקודה בעמ' 111), וטיבם של אלה יובהר במלואו במקרה דנא בתום ההליך... עיתוי הרاءו לדין לפי סעיף 20(4) יהיה ממועד שלאחר סיום ההליך בעבירה הנוכחית, וזאת מכל מקום כל עוד המערער במעצר. כל טענות המדינה שמורות לה, כמובן, ובידה לפנות ממועד המתאים לבית המשפט המוסמך. על כן איןנו נעתרים לעת הזאת לבקשתה."

24. מכאן ולמעלה מהນחוץ בעניינו עולה שהפעלת הסעיף מתאפשרת גם במצב בו המשיב כלל לא נעצר במסגרת התקן החדש, ככלומר במקרים בהם כלל לא נערך דין בשאלת הריאות לכואורה במסגרת הליך מעצר. בעניין זה נקבע כי "העדשה של דרישת ראייתי כלשתי, מושתת על ההנחה שכטב האישום הוגש על יסוד הרכבת התביעה כי יש די ראות להרשעה" [עניין נתשה, פסקה 13; רע"ב 426/06 חוויא נ' שירות בתי הסוהר, פסקה 16 (12.03.06)].

25. נכון כל האמור לעיל, לא מצאתי כל דופי או פגם בהחלטת הממונה להורות על הפסקת ההליך המנהלי שהתנהל בפניו והעברתו להכרעה במסלול השיפוטי שכן נפתח תיק נוסף בעבירה חדשה ובשים לב לתנאים המגבילים שהווטלו בಗינו.

26. אף לא מצאתי לקבל את טענות המשיב בדבר פגעה בזכותו בעת עירת השימוש ואת טענותיו המקבילות לעניין הפרת "הבטחה שלטונית" מאחר ואלו נעדרות כל תימוכין וסתורות האחת את רעותה:

ראשית, טענת המשיב לפיה לא נureka עימו שיחת אזהרה ובירור עבר לשימושו איננה נכונה. ביום 20.10.21 נureka שיחת בירור עימו וזאת עקב היעדרות והתייצבות בלתי רציפה לעונש עוד קודם לתאונת הנטען.

שנית, טענת המשיב להיעדר שיחת אזהרה ובירור עומדת בסתריה לטענה אחרת לפיה כן התקיימה שיחה וניננה לכואורה "הבטחה שלטונית" כי יכול וישוב לביצוע עבודות השירות לאחר החלמהו.

שלישית, לא הובאו כל תימוכין לעניין יתר טענותיו בדבר היעדר קיומה של חוות דעת רצץ המחווז וכן החלטה של הנזיבקה/ מפקד המחווז או להיעדר מסמכים רפואיים. ALSO לא הוצגו לעוניון של המשיב מאחר ולא היו נדרשים ממועד הגשת הבקשה להפסקה שיפוטית בעילה של התקן הנוסף.

רביעית, הבטחה שלטונית תהא תקפה במצב דברים בו ניכר כי ברורה וחד משמעות ועל הטוען טענה זו להוכיח כי

ניתנה הבטחה מפורשת וברורה שאינה בגדר הצהרת כוונות גרידא.

חמשית, גם אם יצא מנקודת הנחה לפיה ניתן הבטחה שלטונית הרי שזו איננה בת תוקף נכון להגשת כתוב אישום חדש בעניינו של הנאשם, עובדה העולה כדי שניינן נסיבות. במצב דברים זה אף קיימת חריגה מתחום סמכותו של נווטן הבטחה שלטונית (כל שניתנה צו...) ואף קיים הצדק חוקי לסתיה מהבטחה זו.

טענת המשיב בדבר **שייחוי**

27. טענת המשיב לשיחוי מצד המדינה בהגשת הבקשה אינה במקומה ודינה להידחות. הבקשה הוגשה זה מכבר והדין בה נדחה לצורך הבהיר עדמת המדינה ולביקשת המשיב אשר סבר שאין די במסמכים שהוגשו לעיונו. לא זו אף זו. בחינת מועד הגשת הבקשה באופן יחסית להגשת כתוב האישום הנוסף מלבדת כי מדובר בטענה שאין בה ממש.

הטענה בדבר **קיוזו ימי ההיעדרות**

28. סעיף 15ז לחוק העונשין קובע כי: "תקופת הפסקת עבודה שירות ימי הייעדרותו של עובד שירות לפי עניף זה, לא יבואו במנין ימי עבודה השירות, למעט היעדרות מסיבות רפואיות או תאונות עבודה שאיועה במסגרת השירות ובמקום עבודה השירות"

29. תקנות העונשין (ניסיאת אסור בעבודת שירות), תשע"ב-2011 קובעות כי: "ימי הייעדרות מסיבות רפואיות יחויבו במנין ימי עבודה השירות שבהם היה אמור לעבוד, בהתאם התנאים שלහן:

(א) אירעה לעובד שירות תאונה במקום העבודה השירות, ידוחו עובד השירות והמעסיק על האירוע למפקח; דיווח עובד השירות יעשה באופן מיידי לאחר התרחשות התאונה.

(ב) עובד השירות יצהיר על פרטי התאונה ועל הייעדרותו עקב התאונה לפי טופס 12 שבtospta.

(ג) ימי הייעדרות מסיבות רפואיות יחויבו במנין ימי עבודה השירות שבהם היה אמור לעבוד השירות לעובד, בהתאם התנאים שלහן:

(1) התאונה אירעה לעובד השירות במקום העבודה השירות, בזמן ביצוע עבודות השירות ובמסגרתה, דווחה למפקח כאמור בסעיף קטן (א), וניתנה לגביה הצהרה לפי סעיף קטן (ב);

(2) עבד השירות אושפז בבית חולים בשל תאונת העבודה או המצא אישור רפואי לפי טופס 13 שבtospta על כך שנידתו נפצעה ושאין יכולתו הגיעו למקום העבודה השירות, או שנבדק על ידי רופא שירות בית הסוהר ונקבע כי איןנו יכול לבצע את המוטל עליו במקום העבודה השירות או במקום העבודה שירות חלופי, שהממונה רשאי לשלוח אותו אליו בהתאם להוראות תקנה 11; עובד השירות ימציא את האישורים האמורים לא יותר מאשר שבעה ימים מיום

תחילת היעדרות, אלא אם כן מצבו הרפואי אינו מאפשר זאת.

30. לטענת המשיב ימי היעדרות מעבודות השירות צריך שיבאו במנין הימים וזאת בשל העובדה כי היעדרות נבעה מתאונת עבודה שאירעה במסגרת השירות ובמקום השירות. טענה זו אין בה ממש ודינה להידחות. מעון במסמכים עולה כי לא הייתה מניעה להמשך ביצוע עבודות השירות והיה זה המשיב שבחר לא להתציב להמשך ריצוי עבודות השירות על אף החלטת הוועדה הרפואית שניתנה בעניינו.

31. עוד עולה מהמסמכים שהמשיב לא שיתף פעולה עם הממונה ולא העביר מסמכים רפואיים ו/או אחרים כפי שנדרש.

32. לא זו אף זו, במהלך תקופת מעצרו הגיע המשיב בקשה ליצאת מעצר הבית לצורך עבודה.

33. המשיב אף לא עמד בתנאי צו המבחן ולפיכך עתר שרירות המבחן להפקיעו ולגוזר עונשו מחדש.

34. בעת"א 17-09-40856 **טורגן נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 18.05.06) נדחתה עתירה להורות לממונה להכיר בימי מחלת העוטר מאחר ולא התקיימו התנאים שנקבעו בתקנות לצורך הכרה בתקופת היעדרות בשל תאונת העבודה. וכך נקבע:

"מבחן מהותית, נדרש קיומו של תנאי אחד מתוך **3** תנאים חלופיים שמפורט בסעיף 7(ג)(2): התנאי האחד הוא אשפוז בבית חולים בעקבות התאונה; התנאי השני הוא פגעה בניידות בעקבות התאונה, עד כדי חסור יכולת להגיע למקום העבודה השירות, וה坦אי השלישי הוא קביעה של רופא מטעם המשיב כי עובד השירות אינו יכול לבצע את המוטל עליו, לא במקום העבודה הנוכחי, ואף לא במקום חלופי למקום הנוכחי".

לא זו אף זו:

"האפשרות לנכונות את ימי היעדרות קיימת רק כאשר מדובר בתאונת עבודה, גם זאת, אך ורק כאשר מתקיים התנאים שנקבעו בתקנה 7 לעיל. لكن, למרות העובדה לרופאים שונים העניקו ברוחם לב ימי מחלת לעוטר, ועל אף העובדה שגם רופא תעסוקתי סמך ידו בדיעבד על קביעות אלה, ואף הגידיל לעשותה והוסיף שלושה חדשים נוספים של חופשת מחלת, למרות שחלפו כבר כמעט שלושה חודשים ממועד התאונה, אין די בכלל אלה בכדי לאפשר את ניכויים של ימי המחלת הללו מתקופת עבודות השירות, מקום שלא התקיימו התנאים שנקבעו לכך בתקנה האמורה".

ודברים אלה יפים לענייננו.

סיכוםים של דברים הוא אפוא כללה:

א. אני מחליט להפסיק את צו המבחן שהוטל על המשיב בגין הדין שניתן בתיק זה.

ב. אני קובע כי המאסר לרצוי בעבודות שירות יופסק לאלאה.

ג. אני דוחה את בקשה המשיב לניכוי ימי מחלתנו מתקופת המאסר שנקבעה ו/או שנותרה.

מהבקשה עולה כי עתירת המאשימה עניינה רצוי יתרת הענישה מאחורי סORG ובריח חלף צו המבחן שהופקע וכן אני מורה. המשיב ירצה את מנין ימי המאסר שנוטרו כפי המפורט בבקשת הממונה על עבודות שירות מאחורי SORG ובריח.

מורה על עיכוב ביצוע החלטתי זו למשך 30 יום שימנו מהיום. בתום תקופה זו, ככל שלא תורה ערכאה שיפוטית מוסמכת אחרת יתציב המשיב לרצוי יתרת עונשו בכלל הדרים עד השעה 08:30.

המציאות תשלח החלטה לב"כ הצדדים ולממונה על עבודות השירות ותודיע לב"כ הצדדים טלפוןונית.

ניתנה היום, כ"ז אב תשפ"ב, 23 אוגוסט 2022, בהעדר הצדדים /או המשיב.